

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) XLVI (40)

Štev. (No.) 22

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

11. junija 1987

Krščanska osebnost v naši družbi

Med prvine, ki sestavljajo našo do-
ločno krščansko osebnost, šteje-
mo zvestobo vrednotam in poslanstvu
slovenstva.

Slovenstvo nahaja svoj izraz v na-
rodnosti, domovinstvu in državnosti.
Ljudi na slovenski zemlji povezuje
zavest, da jim je Slovenija kljub se-
danjim stiskam vendar dom in mati,
ne sicer vedno lepega obraza in za
vse ljubečih prijemov, a jim je le
domovina. Zato se nanjo navezujejo
po razpoloženju in življenju. Potem
se vedno bolj utrjuje volja, da vsta-
ne samostojna Slovenija, v kateri bo-
do njeni državljani tudi formalno
povezani v slovensko interesno skup-
nost na meddržavni ravni. Mi v
zdomstvu, ki smo se od slovenske
domovine na zunaj ločili ali je sploh
nismo imeli in ko nam je slovenska
državnost lahko šele samo ideal, se
pa slovensko označujemo le po ro-
dovnem ali družinskem izvoru, dru-
ži nas čutenje v skupnem duhu in
občutek vplike družine, torej za-
vest skupne narodnosti. Ohranjati
hočemo svojo govorico, domače se
čutimo v družbi z ljudmi sorodnega
temperamenta in značaja, hranimo
se s slovenskimi duhovnimi dobri-
nam, katere hočemo po močeh tudi
razvijati, in skupno nas zajema skrb
za usodo slovenstva.

Kot skupini pa nam ni lahko. V o-
srednji Sloveniji bivajo Slovenci
strnjeni, v zamejstvu so ponekod že
pomešani z drugim prebivalstvom, a
imajo vsaj zavest, da so na svoji
zemlji, in še vedno sestavljajo na-
ravno družbo. V zdomstvu pa nismo
na svoji zemlji in naša družba mora
biti hoteno izoblikovana in umetno
vodena. Ne silijo nas v družbo inte-
resne naravne danosti. Kar bi bilo
naravnih nagibov, nas le razpelo-
ženjska nagnjenost lahko družbi.
Vzdrževanje umetne družbe pa ter-
ja posebnih naporov, za katere je
treba vedno novih moči, ki jih mo-
ramo sproti nabirati po močnejših
nagibih.

Ko nas torej v skupnost ne priga-
nja nič zunanega, ne življenjske
nujnosti, ne pravne vezi, pa imamo
pred drugimi slovenskimi področji

PREKINJENO GOSTOVANJE

Po naslovom „Zakaj je bila sku-
pina mladih švedskih kristjanov iz-
gnana iz Jugoslavije?“ poroča za
grebški Glas koncila 12. aprila, da
so jugoslovanske oblasti izgnale sku-
pino švedskih pevcev.

Trinajst študentov ekumenske teo-
loške šole Livets ord Bibelcenter iz
Uppsale je moralo 1. aprila nena-
doma zapustiti jugoslovansko ozem-
lje. Tako so jim ukazale naše o-
blasti in izdale ustrezen nalog. O-
brazložitev se je glasila: prekršili so
naše zakone, ko so priredili koncert
v hotelu Dubrovnik Palace v Du-
brovniku.

Kako je do tega prišlo, je pojasnil
vodja skupine Bengtom Wedemal-
m. Poudaril je, da so v Dubrovnik
prišli v skladu z našimi predpisi, tu-
di ljudje iz turistične agencije so
potrdili, da je vse v redu. Zdi pa
se mu, da do izгона ni prišlo zato,
ker so priredili koncert, temveč za-
radi njegove vsebine.

Že vnaprej so najavili, da bodo pe-
li duhovne pesmi v angleškem jezi-
ku. Kot je običajno na takšnih kon-
certih, so ob pesmi povedali nekaj
besed, ki so se nanašale na vsebino.
Izpovedali so svoje krščanske pre-
pričanje, da je Jezus živo navzoč v
njihovih srcih. Poslušalci so jih lepo
sprejeli, nekateri pa so se vznemi-
rili.

Pri odhodu iz Jugoslavije so jim
povedali, da niso imeli predpisanih
prijav za javni nastop pri nas.

Družina, štev. 19 (10. maja)

mi v zdomstvu to prednost, da ima-
mo moralne nagibe skupnih spomi-
nov in skupnih idealov. Reke prelite
krvi se niso iztekle v prazno, ideja
svobode ni izgorela v dim in pepel.
Kri nemiljivo hrčota v našem spo-
minu in udušeni krik po svobodi
vzplamteva z našimi glasovi. Moral-
na sila zla in trajnih vrednot nas
priganja, da vztrajamo, in nagiba,
da se družimo. Odtod ta življenjska
moč, ki kljubuje notranjim biolo-
škim procesom in psihološkim prit-
skom osredja in je postala predmet
zanimanja pri tistih v Sloveniji, ki
se jim odpirajo oči in morda tudi
zbuja kolektivna vest. Pojav naše
zdomske skupine začenjajo označe-
vati za nekaj presenetljivega, prav
izjemnega.

Ta naša družba, ki je zrasla iz mo-
ralnih nagibov in v katero so se
vložili toliko napor, je tudi nam ob
katoliškem shodu predmet posebnega
zanimanja in skrbi za prihodnost.
Formalno je ta družba izoblikovana
v Zedinjeni Sloveniji, krajevnih do-
movih in drugih korporativnih orga-
nizacijah, duha pa ji vzdržujejo or-
ganizirane ustanove za versko-nravn-
no skrbstvo, kulturno in izobraževal-
no dejavnost, informativno in vzpo-
bujevalno službo in drugo. K tej dru-
žbi je šteti tudi poedince, ki z za-
sebnim prizadevanjem prispevajo k
uvečjavanju zgodovinske resnice in
splošnemu pobujanju težnje po slo-
venski svobodi.

Nezadržni proces v nas in ob nas
postavlja skupnosti nova vprašanja,
na katera bo treba iskati ustrezne
odgovore. Generacijske premene v
sestavi naše družbe, kulturno, tem-
peramentalno, tudi zakonsko-družin-
sko pronicanje in prodiranje prevla-
dujočega okolja nas čez naravno zdra-
vo integracijo lahko žene v prehitro
asimilacijo. Vprašati se nam je, ka-
ko naj se ravna naša organizirana
družba, da nas bo uspešno podpira-
la pri ohranjanju slovenske osebne
istovetnosti in skupinske individual-
nosti, pa pri tem ne prezra nujnosti,
da se po nas slovenstvo vrašča v
svetovna dogajanja. Posebno nas mo-
ra skrbeti, kako naj tudi po skupnem
prizadevanju rastejo med nami kar
najbolj polne, skladne in čvrste o-
sebnosti, ki bodo edino jamstvo, da
se bo življenje v družbi smotrno
razvijalo.

Po tej naši družbi, v kateri se nam
v zdomstvu neposredno javlja slo-
venstvo, in po organizirani skupno-
sti hočemo prispevati po svojih
močeh, da se tudi osrednja slovenska
družba usmeri tako, kot bo prav za
svoboden tvorni in duhovni razvoj
njenih udov.

BOŽIDAR FINK

KRITIKA V PARLAMENTU

V jugoslovanskem parlamentu so
se že navadili kritizirati enostranost
jugoslovanske zunanje politike. Slo-
venski poslanec Lukač je dejal, da
je zunanja politika, ki jo vodi bo-
sanski musliman Dizdarevič, posta-
la zelo statična in negibna. Lukač
je na primer kritiziral, da Jugosla-
vija trmasto vztraja na tem, da ne
mara imeti nobenih stikov ali odno-
sov z Izraelom, čeprav so se celo države
Varšavskega pakta zanimale za
vzpostavitev stikov s to državo.

Nasprotno pa se Jugoslavija zelo
trudi za prijateljske odnose z neka-
terimi arabskimi državami, katerih
— kot npr. Libijo — ne moremo o-
značevati kot miroljubne. Jugoslo-
vanska zunanja politika, trdi Lukač,
premalo zasleduje gospodarske ali
druge stvarne interese. Isto se do-
gaja tudi z Južno Korejo, s katero
tudi Jugoslavija ne mara vzpostavi-
ti nobenih stikov. To kritiko, za
tamkajšnje razmere precej nenavad-
no, so podprli tudi poslanci drugih
republik.

Dr. MARKO KREMŽAR

Beseda in življenje

Slavnostni govor ob obletnici Doma v San Martinu

Kadar sem med vami v San Mar-
tinu, se vedno spominjam velikega
Slovence, ki je bil iz tega mesta
med prvimi graditelji naše zdomske
skupnosti v Argentini.

V mislih imam pokojnega svetni-
ka Karla Škulja.

S svojim prodornim in jasnim po-
gledom je spoznal, od prvih začet-
kov bivanja na južnoameriškem
kontinentu, da je slovenska beseda
tista vez, ki bo iz posameznih proti-
kumunističnih beguncev ustvarila
občestvo.

Videl je, da bo slovenska beseda
eno od poglavitnih sredstev, s kate-
rim bodo politični begunci in njih
potomci vršili svoje poslanstvo v
narodu, čeprav tisoče kilometrov od
rodne zemlje.

Zavedal se je tudi, da je sloven-
ska beseda vrednota, ki nam je bi-
la zaupana, da jo posredujemo po-
tomcem. Jezik, govorica, nam poma-
ga oblikovati mišljenje in osebnost;
stori, da v hčerah in sinovih živita
duh in ponos prednikov. Prav tako,
kakor Slovenci ohranjamo in razvi-
jamo slovenščino, tako ona ohranja
in razvija našo osebno in narodno
samobitnost.

Zato je svetnik Škulj, z energijo,
ki ni imela para, ustanovil že leta
1950 kulturno revijo, namenjeno iz
sanmartinske srenje, vsem rojakom
v Argentini. Imenoval jo je „Sloven-
ska beseda“. Podobno geslo si je
pred leti izbrala skupina rojakov, ki
iz Avstralije navdušeno širijo po
vsem svetu Slovensko akcijo. Tudi
oni čutijo, da je obstoj naroda odvi-
sen od — življenja slovenske besede.

Po zaslugi jasnovidnih mož, ki so
usmerjali pričetke našega bivanja
pod južnim križem, smemo ponoviti
z evangelistom Janezom, da je tudi
tukaj med nami „v začetku bila be-
seda“. Je to sicer človeška beseda,
beseda našega rodu, a tudi kot ta-

ka izžareva duha, katerega je va-
njo položil Stvarnik.

Toda beseda raste in se razvija v
zdravo dejanje, v tople človeški od-
nos, najprej pod okriljem — doma.

Doma se naučimo materinščine;
doma občutimo prvič toploto dobre
besede; doma spoznamo, kako je mo-
goče ljubiti bližnjega in Boga; doma
prejmemo v zavest občutek poveza-
nosti s predniki, še predno smo se
pri verouku naučili resnice o obče-
stvu svetnikov; doma se zavemo pri-
vič, kaj pomeni zvestoba sebi in svo-
jim, kaj pomeni družinska — čast.

Človek pa ne more živeti le v kro-
gu svoje družine. Sredi neslovenske-
ga sveta je bilo treba razširiti ste-
ne naših osebnih domov, da bi slo-
venska beseda imela več prostora za
razmah in življenje.

Očetje in matere so pričeli skr-
beti, kako naj posredujejo svojo naj-
dražjo dediščino otrokom, ki bodo
doraščali in živeli daleč od narodo-
ve glavnine. Niso čakali, da bi do-
segli boljši zaslužek, ali da bi si za-
gotovili udobnejše stanovanje. Sredi
splošnega pomanjkanja prvih let in
trdega boja za obstoj, je bila vedno
prisotna skrb posredovati mlajšemu
rodu — tiste vrednote, zaradi ka-
terih so sami sprejeli nase težo be-
ginstva.

Te prve odločitve — draga mla-
dina — so herojsko dejanje vaših
očetov! S ponosom glejte nanje, kot
se jih bo nekoč s ponosom spomin-
jal — ves slovenski narod.

Na pomoč so priskočile staršem
kmalu največje dobrotnice sloven-
stva v zdomstvu — naše velikodušne
učiteljice. Po svojem vsakdanjem de-
lu pomagajo, od prvih početkov, ma-
teram in očetom pri gojenju in o-
hranjanju — slovenske besede v
njihovih otrocih. Pri tem jih vodi le
ljubezen do otrok in čista slovenska
zavest.

Tribuna, št. 14; 25. maja 1987

Intervju z Vojslavom Šešljem

Avtor intervjuja se namesto
komentarja opravičuje pred-
vsem dr. Vojslavu Šešlju in
seveda bravcem, da intervju
ne izhaja v celotnem obsegu,
temveč nekoliko skrajšan. Naš
prostor je pač omejen...

be. Obenem pa je tudi znak, da so se
v vrhovih centralnih vrhovih partije
v Beogradu odločili, da bodo nasto-
pili s trdo roko: Najprej Mikulić z
grožnjami, sedaj Dolanc s cenzuro.

In ko že govorimo o cenzuri, do-
dajmo še eno cvetko z jugopartijskih
polj: Približno istočasno je vzevela,
a ni bila dišeča roža, bolj je bila po-
dobna kopriivi:

Revija Intervju je prinesla na na-
slovni strani veliko sliko Milovana
Djilasa, kako zmagovalno kaže poti-
ni list, ki mu ga je partija pa 20 le-
tih vrnila. Pa je bilo že preveč. 23.
maja je bila revija umaknjena iz
prodaje, 25. maja pa se je znova po-
javila z isto vsebino, a novo naslov-
no stranjo, sliko masovnega zleta v
Beogradu. (Povzemamo po Mladini,
št. 20; 29. maja.)

Na vsak način pa gornja dva pri-
mera cenzure prikazujejo, da so pri-
čeli od zgoraj in z juga pritiskati
na Slovence, kajti „slovenski sin-
drom“ je postal že prenevaren za ti-
sti novi razred, ki sedi na stolčkih
(ki se pa že majejo)!

Da bi se družina in šola čim la-
žje dopolnjevali, je bilo treba skup-
nega krajevnega doma. Postavili ste
ga s prihranki, odtrganimi zabavi in
razvedrilu. Zgradili ste svojim otro-
kom — slovenski dom.

Ta dom je bil zgrajen v prvi vr-
sti za vas, draga mladina, za vaše
otroke in otrok otroke, da bi rasli
in se razvijali v dobre in poštene
ljudi, v ljubezni do svojega rodu in
do svoje — to je: slovenske besede.

V svojem skupnem domu se za-
bavate — in prav je tako. Toda star-
ši so vam podarili s temi prostori
in s to zemljo več kot le prostor za
zabavo. Res lepo so vam pozidali in
opremili del sveta, da bi bil dom
vašemu slovenstvu, da bi bil podaljšek
vaših lastnih slovenskih domov...
da bi bil to kraj, kjer se
bo stekalo in oplajalo — slovensko
življenje.

Življenje, dragi moji, je namreč
božji dar — in edina alternatva
smrti.

— — —

Živimo v svetu, kjer ni miru.

Pod zunanjo plastjo nemira, ki se
kaže v obliki vojn, revolucij in te-
rorizma, se skriva v sodobnem sve-
tu manj vidna plast nasilja. To so
nasilstva totalitarnih držav in or-
ganizacij pa umetno ustvarjenega
javnega mnjenja, ki skušajo zlomiti
pokončnost človekove osebnosti.
Glavina slovenskega naroda živi že
desetletja pod pritiskom takega na-
silja.

Globoko pod vsem tem odkritim
in prikritim nasilstvom pa se bije,
kot človeštvo star, a vedno enako
brezkompromisen boj, to je boj med
življenjem in smrtjo.

Življenje je sad božje in človeške
ljubezni; smrt pa zavlada, kjer sta
človeška brezbriznost in sebičnost
— ljubezen pregnali. Odločilni boj
se bije zato prav tam, kjer sta, po
naravnem zakonu, ljubezen in živ-
ljenje doma.

Družina je zibelka življenja; dom
pa kraj, kjer naj življenje prebiva.
Po družini prejme človek telesno
in duhovno življenje, iz nje poga-
njajo prve klice kulturne in verske
rasti in se razvijata tako narod ka-
kor Cerkev. Družina pa si postavi
dom prav zato, da v topli vzajem-
nosti lažje ohranja in brani zaupa-
no ji življenjsko silo.

Vendar prenekatera družina v so-
dobnem svetu zanemari dom — za-
vrže življenje ter se brez volje pre-
daja — smrti.

Svet se loči v dva velika tabora:
v nosilce življenja in v pristaše smr-
ti! Meja med tema taboroma poteka
pa sredi srca in družin. Tudi med
nami.

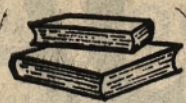
Nihče se ne more ogniti veliki od-
ločitvi za eno ali za drugo stran. Pri
tej preskušnji lahko prične — morda
nehote — popuščati kdorkoli od
nas. Tudi v nas in v naših družinah
se lahko zgodi, da prične življenje
ugašati, da prične življenje prehajati neo-
pazno v tabor, kamor kot Slovenci
in kot kristjani ne spadamo.

Če si ogledamo sodobno družbo,
lahko razločimo vsaj nekaj najbolj
značilnih smeri, ki vodijo — iz raz-
potja osebnih odločitev — na nas-
protne, nepremostljive bregove.

Na eni strani stoji del človeštva, ki
se je odločil za stremo, a odgovorno
pot medčloveške vzajemnosti; na
drugo stran pa drse oni, ki bi se radi
rešili vseh odgovornosti.

Tu dekleta in fantje, ki ustvarja-
jo nove družine, ker hočejo, da bi
bila njihova ljubezen večna in rodo-
vitna; tam njihovi vrstniki, ki se-
bično zahtevajo zase pravice, a ne
sprejmejo nobene dolžnosti.

Tu očetje in matere, ki so po božji
in lastni volji nosilci življenja; tam
(Nadaljevanje na 2. str.)

Dr. Tine Debeljak

(259)

MED KNJIGAMI IN REVIJAMI

CELOVŠKI ZVON, Marec 1987 štev. V/14

S to številko končuje celovška vse-slovenska revija za leposlovje, kritiko, kulturna, družbena in verska vprašanja V. letnik svojega obstoja. Tudi za bodoče obljublja, da bo zvest spremljevalec rojakov doma in v svetu kot kritično in konstruktivno glasilo skupnih teženj, odprto vsem, ki jim je do dialoga in poudarja predvsem svoj krščanski pogled na svet. To krščansko usmerjenost glasilo dokazuje v vseh doslej izdanih 5 letnikov revije.

Uvod v pričujočo številko je napisal glavni urednik **dr. Reginald Vospernik** v smislu gornjega programa.

Tone Kuntner, znani slovenski ruralist, v zadnjih časih v Sloveniji zelo priznan, začelja to številko z močnim ciklom Pesmi o gnoju, zvrženem in odvrženem, ki mu pa ne smrdi, dal mu je celo inspiracijo za več žlahtnih motivov. Vse staro zgine, da dá življenje novi rasti. Utrujen je in ubit od boja: „Legel bom h koreninam dreves, ki sem jih v davni mladosti zasadil, in se bom s slednjim novim cvetenjem vsake pomladi pomladil.“

Liniji o dobrem in urejenem sedstvu med nami in sosedji, ki ji sledi vseh 5 letnikov, odgovarja poleg uredniškega uvoda tudi njegov naslednji članek Kako nas je oblikovalo sedstvo z nemškimi kulturnim prostorom. V članku se spominja, kako je kot študent prišel v stik z raznimi nemškimi uredniki in je imel tako možnost, da večkrat publicira v nemških listih svoje prispevke npr. Die Furche. Tako je prišel v stik z dr. Kurtom Slanikom in dr. Erichom Koernerjem. V svojem opisu se spominja zgodovinskih srečanj med Slovenci in Nemci na koroških tleh, kot npr. opisuje Ulrich Lichtenstein srečanje koroškega vojvode Bernharda II. Spanheimskega, ko ga je ta sprejel s slovenskim pozdravom „Buge vas primi, gralva Venus.“ Ob znanem Celovškem rokopisu (prej Rateški rokopis), ki se hrani v Celovškem muzeju, se širše razgovori o Grafenauerjevih ugotovitvah o arhaičnih dialektičnih oblikah ziliškega narečja in da je pisec tega rokopisa iz Beljaka. Ko so Nemci leta 1813 ustanovili list „Carinthia“ za zgodovinske članke Nemcev in Slovencev, je v njem napisal duhovnik Urban Jarnik pesem „Na Slovenec“, v kateri poje: „Njej prijazna grata Nemška, sestrično pri njej sedi. Zarja lepa se razvila čez Slovenji Goratan, zbuja dremanje častljiva, oznanjuje svetli dan.“ Po tem času se je začelo trenje med narodom in „odpor zoper tujstvo in razčlovečenje“. Ta Kocbekov izrek si je postavil Vospernik kot moto članka. V okvir te razprave spada tudi članek Koro-

škega Nemca, znanega avstrijskega pisatelja Michaela Guttenbrunnerja (Slovenische Nachbarschaft — Slovensko sosedstvo). Nemec **Bernhard Hüttenegger** je prispeval prozo Žival v prestavi Leva Detele.

Misterij Orfej in Evridika izpod peresa **Andreja Capdra**, pisatelja in prevajalca Danteja, pokaže prepad med zelo ustvarjalnim in nasprotno nekreativnim človekom. Tržaški pisatelj **Boris Pahor** piše zanimivo razpravo o Srečku Kosovelu ob usodi Primorske in Koroške (Osnutek za morebitno popolnejšo raziskavo). Podaja sliko Kosovela po njegovih pesmih, v katerih se zadnje mesece pred smrtjo piše, kako trpi zaradi usode Primorske in Koroške. Teolog in zgodovinar **Metod Benedik** je prispeval članek Kaj je Primož Trubar pravzaprav hotel? Nastopa proti enostranskemu vrednotenju Trubarja: eni so ga ocenjevali samo kot nasprotnika klerikalizma, drugi zopet kot heretika, dočim je bil po njegovih lastnih besedah le klicar k pravemu religioznemu življenju, ki naj dušo pripelje k Bogu v nebesa.

Slovenec **Pavle Rak**, lektor srbskega jezika na Sorboni v Parizu, opisuje enodnevni obisk na otoku Samos pod naslovom Razpotja starodavnega in današnjega Dodekaneza. Dve slovenski založbi, Slovenska matica in Mohorjeva v Celju, pripravljata za letošnje leto nekaj prevodov danskega religioznega filozofa **Sorena Kierkegaarda**. Kot prispevek tem izdajam je priobčil Celovški Zvon nekaj besed A. C. pod naslovom Veliki duhovnik in prevod „Molitev“ po Janezu Zupatu. Celovški Zvon bo prinašal v tem letniku nekaj njegovih izbranih beril. Tem besedam je dodana tudi celostranska slika S. Kierkegaarda.

Alojz Rebula nadaljuje svoj Dnevnik 1968 in objavlja interesanten intervju s kardinalom Poupardom Da si razsvetlamo presodnost... Poupard je predsednik tajništva za neverujoče v Vatikanu. V intervjuju govori o stanju katolištva v Franciji. Umetnostni kritik **Ivan Sedej** posveča obširen članek koroškemu slikarju **Valentinu Omanu** z naslovom Omanovo iskanje absolutnih vrednot. V kazalu omenja, da je tej številki Zvona dodanih 5 celostranskih slik, ki jih pa naše uredništvo ni prejelo. Urednik **dr. Vospernik** nadaljuje svoj potopis Slovenski grič sredi argentinske pampe, kjer glavno govori o naših šolah in o Slovenski hiši.

Dobra in resna je ocena izpod peresa Leva Detele: Ob smrti pisatelja **Mirka Javornika**, ki je izpadla iz prejšnje številke CZ.

Vitko Musek priobčuje odklonilno pismo **F. Ksaverija Meška**, ki so ga

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Predsednik Alfonsín je znova na potovanju. Ko bodo bralci imeli v rokah ta list, bo dejansko skoraj že zaključil obisk Švice, kjer je program predvideval dvojno kaj različno delovanje: udeležbo na zasedanju Mednarodne organizacije dela, pa sestanek s člani švicarske vlade in zlasti s predsednikom Pierrom Aubertom. Toda ni dvoma, da je sedanjí predsednik domala v celotni argentinski zgodovini tisti, ki največ potuje. Nekajkrat smo že omenili, da to odgovarja namenu radikalne vlade, da državo znova postavijo v središče mednarodnega delovanja. Povečati ugled, pospešiti delovanje in zagotoviti udejstvovanje na mednarodni pozornici je gotovo eden izmed uspehov sedanje demokratične vlade. Tega pa seveda ne smemo pretirati, ali narobe razumeti. Ves napor se kaže pozitiven, a dobro vemo, a koravno naj s tem soglašamo ali ne, da na tem premalo božjem svetu odloča le nekaj držav, in sicer tiste, ki so vojaško silovite ter industrijsko in finančno razvite.

OBLJUBLJENI ZAKONI

Ustavimo se bežno pri zasedanju Mednarodne organizacije dela v Švici. V štirih letih vladanja je Alfonsín prvič pohitel tja. Okoliščina je prav posebna, in zato je tudi prišlo do sindikalnega rovarjenja. V zadnji številki smo omenili, kako se je sindikalna delegacija, domala izpred stopnic letala, obrnila in zapustila ostalo argentinsko delegacijo. Vzrok temu je bil ne vključitev s strani vlade 30 avstralov zadnje povišice v takolimenovane „temeljne plače konvencija“.

A sindikalisti so takoj postavili nov cilj. V zameno za mirno udeležbo na zasedanju v Ženevi, so zahtevali naj parlament takoj potrdi vrsto predlogov delavske zakonodaje, ki so sad velikega delovanja zadnjih časov. Glede te zakonodaje je prišlo do soglasja med vlado in sindikati dejansko potem, ko je Carlos Alderete, vsled pakta med radikali in staro peronistično gardo, zasedel delavsko ministrstvo.

Zadeva teh zakonov je kočljiva. Dejansko odpravijo ves zakonski si-

dobili ptujski dijaki kot odgovor na prošnjo za predavanje o plebiscitu.

Zelo zanimiv in bogat je Kulturni drobiž in ocena knjig kot npr. Leksikon etik in morale od F. Šrimpfa; in druge.

Tej številki Zvona je dodano pismo uredništva z vabilom na naročbo ter pristop k Društvu prijateljev revije CZ. S tem bi pristopniki močno podprli težko gospodarsko stanje revije, ki jo povzroča inflacija po svetu in ki močno znižuje prvotne kalkulacije. Vsaj 100 podpornih članov bi rešilo situacijo.

stem, ki ga je na delavskem polju uveljavila vojaška vlada. V bistvu se povračajo k zakonodaji zadnje peronistične vlade iz leta 1973, z nekaterimi spremembami in prilicenu novim časom. A že nekaj časa se slišijo protesti s strani delodajalcev, podjetnikov in sorodnih krogov, češ, da se s takimi zakoni tako zaščititi delavca, da se onemogoča delovanje podjetij, ki imajo že tako zelo kočljiv položaj zaradi gospodarskega in finančnega poloma v državi.

Kdo ima prav, o tem sedaj ne bomo razpravljali. Nima smisla in nimamo dovolj elementov. Omenimo le, da so sindikalisti drug za drugim kapljali proti Ženevi, potem, ko so videli, da ne bodo uspeli v svojih naklepih, da bi parlament na hitro roko potrdil te zakone. Res je, da je Alfonsín v parlament poslal vse te zakonske osnutke. A to je storil, da se lahko „pobaha“ v Ženevi, češ, na delavskem področju se v Argentini vse normalizira. Res je, da je enako obljubo (potrditev delavske zakonodaje) podal v Ženevi tedanji delavski minister Casella (sedanji radikalni kandidat za guvernerja v provinci Buenos Airesa), in to pred tremi leti, a doslej obljube vlada še ni izpolnila. Sindikalisti se boje vsakega zavlačevanja, ki je sicer običajno v argentinski politiki, še bolj pa, kar se tiče parlamenta.

Zato je mednimi in drugimi prišlo do sporazuma: kongresne komisije bodo zakonski tekst vrgle v parlamentarno areno 17. t. m. Do tedaj bo baje Ubaldini ostal v Buenos Airesu (vsi drugi so že potovali), nato pa na mednarodnem forumu v Ženevi ali pohvali vlado, ali pa znova izrekel težko obdolžitve, da po skoraj štirih letih demokratične vlade delavstvo še vedni trpi v jarmih zakonodaje, ki jih je razglasila vojaška diktatura.

TUDI MALVINI

Ostali del potovanja Alfonsína v Švico je, kot smo že omenili, mednarodno politične vsebine. Tu seveda ne bo manjkalo omembe malvinskega problema. Ne samo, da od malvinske vojne dalje Švica zastopa pred Argentino britanske interese, kot pred Vel. Britanijo zastopa argentinske Brazilija. Tudi je Švica organizirala pred leti prvi uradni medsebojni stik argentinskih in britanskih delegacij. Ta stik je sicer že takoj ob začetku splaval po vodi, a s švicarske strani je bil tedaj resen namen pripeljati razgovore do pozitivnega zaključka.

Malvinska zadeva je zadnje čase precej spala. Jasno je, da ni mogoč dialog, kadar eden trdi da belo, drugi da črno, in nobeden ne more, ali noče, popustiti niti pičice v svoji trditvi. In sedaj, ko se Anglija nahaja pred novimi volitvami, in je razvidno, da bo gospa Thatcher po vsej

verjetnosti nastopila novo dobo vladanja, v Buenos Airesu umirajo zadnji upi na kak premik na tem področju v dobi sedanje radikalne vlade. Kljub temu argentinska vlada ne zamudi nobene prilike, da ne bi mednarodne vode napeljevala na svoj mlin, in obisk Švice je taka prilika.

Manjkalo seveda ne bo v teh razgovorih tudi gospodarskega problema. Švica ima precej močno prisotnost v mednarodnem bančnem sistemu in zlasti v pariškem klubu. Vprašanje argentinskega in sploh latinskoameriškega zunanega dolga je tako neizogibno. Prav tudi kakor vprašanje prisotnosti argentinskih pridelkov in izdelkov na evropskem trgu, prisotnost, ki je zadnje čase silno omejena. Kot vidimo, niso ta potovanja predsednika Alfonsína turistični sprehodi, čeprav se ob to med Argentinci, zlasti iz vrst opozicije, včasih malo obregnejo.

MALO OD TUKAJ, MALO OD TAM

Pravzaprav je vrsta dogodkov, ki bi jih bilo treba prav podrobno obdelati, zlasti sedaj, ko manjka komaj bore tri mesece do splošnih volitev. A manjka tudi prostora, torej le na kratko.

Dolžna pokorščina. Končno je parlament le potrdil ta polemični zakon. Kot se je že prej videlo, so prvotno besedilo v senatu spremenili, in ponovno v poslanski zbornici te spremembe potrdili. Od približno štiristo članov oboroženih sil, ki jih je še bilo podvrženih sodnijskim postopkom, je ta zakon večino oprostil. Koliko jih sedaj še ostaja obtoženih in bo sojenih, mi ni čisto jasno, ker si številke v časopisju nasprotujejo. Treba bo čakati končno besedo pravosodne oblasti. Alfonsín je zakon potrdil pred potovanjem v Švico. In še dejal, da je bil to „najdaljši korak“, ki ga je vlada mogla storiti. Češ, vojaki, ne zahtevajte več, kar več vam res ne moremo dati. Ali je s tem rešen vojaški problem, je vprašanje. Ponovno zatrdimo, da je zadeva obsodba le del, in ne največji del celotnega zapleta.

Razporoka. Istočasno z vzpostavitvijo zakona pokorščine, je bil potrjen tudi zakon o razporoki. Na splošno resni strokovnjaki trdijo, da je zakonsko besedilo eno najbolj skrajnih in dopustljivih, kar jih je na svetu. Tako smo znova zašli v ek- (Nadaljevanje na 4. str.)

PRVI KORAKI

ANEKDOTE IZSELJENCEV V ARGENTINI

19.

Kmalu po prihodu se je naša družina naselila v Castelarju. Moja mama bi se rada peljala v mesto, a je čakala vlak na nasprotnem peronu. Ko pa je prišel vlak, je sprevodnik zaklical: „Para en todas!“ (Ustavi povsod) Mama pa je razumela „Para todos“ (za vse) in vstopila. Seveda se je namesto v center pripeljala v Luján.

gorečnostjo svoje volje. Trdoživost in vera posameznikov sta važnejši od števila, kadar gre za — življenje.

Naša moč je v kakovosti — ne v količini!

Slovensko svobodo in tudi narodno spravo je iskati v globini resnice, ne v površnosti propagandnih gesel! Naša skupna bodočnost je odvisna od življenjske sile vsakega rojaka, a ta sila se hrani edino z ljubeznijo in z resnico.

Vsak od nas naj nosi v rokah baklo življenja! Z njo naj sveti sebi, svojim dragim, naši zdomski skupnosti, predvsem pa tistemu delu naroda, ki je pod pritiskom najhujšega nasilja, čeprav živi na lastni zemlji.

Nad naš narod se zgrinjajo nove nevarnosti in preskušnje. V tej kritični uri naj prešine slehernega slovenskega narodnjaka — kjerkoli živi — duh solidarnosti! Od enega do drugega konca zemlje naj zadoni, kot bojni krik ogroženega naroda:

Slovenci — strnimo vrste! Za narod gre!

Vez pa, ki naj nas druži vse rojake v bojih in naporih za časno in večno življenje, naj bo kot doslej tudi v bodoče: beseda, ki nam jo je, po prednikih, daroval — Stvarnik sam.

To je: slovenska beseda.

BESEDA IN ŽIVLJENJE

(Nad s 1. str.)

starši, ki so po svoji volji suhe veje, če ne celo krvniki lastnih, nerojenih otrok.

Tu sinovi in hčere, ki skrbje za ostarele starše s spoštovanjem po božji zapovedi in človeški zvestobi; tam otroci, ki hočejo pospešiti z evtanazijo ali brezbriznostjo smrt obnemoglih.

Tu možje in žene, ki hočejo — zvesti prednikom — ohraniti žive vrednote svojega rodu in se trudijo za življenje svojega jezika, za kulturno in biološko rast svojega naroda; tam množica, ki išče ugodja, pa ji ni mar, da pri tem odmirajo njim zaupane vrednote, ki so del duhovne dediščine vsega človeštva.

Tu posameznik, ki razvija v sebi od Boga prejete darove, sebi in bližnjim v korist, ter dosega pri tem polnost osebnega življenja; na drugi strani človek, ki se zateka iz strahu pred življenjem v utvaro drog ali masovnih vzvičenj, pa se bliža na ta način duhovnemu in marsikdaj tudi telesnemu samomoru.

Vsak od nas se mora dan za dnem odločiti, na nešteto področjih, proti smrti — za življenje. Pri tem si moramo pomagati, kajti soodgovorni

smo drug za drugega, kot člani velike družine.

Na ugovor, da ni dovoljeno primerjati nadnaravnih vrednot z naravnimi, da prekrškov božjih zapovedi ni mogoče vzporejati z opustitvami naravnih, to je tudi narodnih vrednot — odgovarjam: res je; gre za različne stopnje gojenja ali za metavanje življenja; vendar kdor opušča in zanemarja vrednote naravnega reda, bo le težko ustavil svojo popustljivost na meji vrednot, ki jih brani božji zakon — z obsodbo greha.

Življenje je le eno, izhaja iz enega vira in iz iste ljubezni: — kot eno ga moramo hraniti in braniti.

Prav zato velika in neodtujljiva skrb vsakega od nas, da ostane ta vaš dom, kot vsi domovi, ki so jih zgradili narodnjaki v zdomstvu, za vse čase dom slovenske besede, dom slovenstva v svetu in trdnjava življenja.

Naj se ne zgodi, da bi v našem domu kdaj sebičnost pregnala ljubezen; da bi pod streho, ki so jo pomagali graditi, starejši člani skupnosti, kdaj začutili nevaležnost ali brezbriznost potomcev; da bi se v prostorih, ki jih je gradila slovenska vzajemnost, en sam rojak, ki

pride iskati slovenske družbe in toplote — počutil med svojimi — kot tujec.

Tu v vseh naših domovih, naj se razvija slovensko in božje življenje, kot izraz naše narodnosti in krščanstva, predvsem pa zato, da bomo vredni in zmožni poslanstva, ki ga imamo v svojem narodu.

Ves slovenski narod je globoko pretresen, ne le zaradi totalitarnega nasilja, ne le zaradi preteklih in sedanjih krivic, temveč še veliko bolj zaradi usodnega boja med ljubeznijo in sebičnostjo, med življenjem in smrtjo, ki ga je razbesnel do skrajne mere teoretični in praktični materializem, globoko v njegovi srčki.

Danes gre za ohranitev življenja, za sam obstoj naše velike slovenske družine!

Vsi smo soodgovorni za življenje našega rodu in naše besede! V tem boju ni več varnih krajev in mest, ni skritih kotičkov, kamor bi se lahko potuhnili pred lastno odgovornostjo. Od Celovca do Trsta, od Maribora do Ljubljane, od Sidneya do Buenos Airesa povsod se bije boj za slovensko življenje! Napor, ki ga zahteva delo v tem vašem domu, ni nič drugačen, kakor so naporji po vseh slovenskih domovih, ki se znova in znova odločajo za življenje. V bistvu gre za napor, ki ga zahteva

NOVICE IZ SLOVENIJE

LJUBLJANA — Antonio Meneses, tridesetletni brazilski čelist, je nastopal v Cankarjevem domu. Izvajal je s simfoniki RTV Ljubljana Koncertantno simfonijo za violončelo in orkester op. 125 Sergeja Prokofjeva.

LJUBLJANA — Tovarna Litostroj ima probleme, ki ji otežkočajo dobro poslovanje. Ker mora vložiti veliko kapitala, do končne izdelave produktov pa traja tudi tri leta, se ne more sproti prilagajati stalnemu menjanju predpisov in zakonov. Predvsem se pritožuje nad višino obresti, ki da bi morale biti, z ozirom na način obratovanja, ugodnejše. Vse to naj bi negativno vplivalo v tujini, kjer naj bi začeli izgubljati zaupanje na licitacijah, kljub dobri ceni in kakovosti ponudbe.

BLLED — Hotel Toplice je med skoraj 85 tisoč angleških anketirancev bil izbran za najboljši hotel v lanskem letu. Anketo vsako leto organizira Yugotours London. Med prvo deseterico sta še uvrstila hotela Kanin iz Bovca in Golf z Bleda.

KOPER — Najnovejši Citroënov model AX, ki so ga v Franciji začeli izdelovati šele lanskega septembra, bo prodajal tudi Cimos. Prvotno naj bi uvozili tisoč petsto vozil, kasneje pa po tri tisoč na leto. Cimos namreč tudi ekskluzivno dobavlja vzvodovje prestavnega mehanizma, poleg drugih 21 delov tega avtomobila.

ŠKOFJA LOKA — Knjižnica kapucinskega samostana bo odprta za širšo javnost. V njej je predvsem veliko starega materiala; del njega je iz kranjskega samostana, ki je bil v času jožefinizma zaprt. Poleg teološke literature so tudi dela iz zemljepisa, matematike, medicine, literature. V najstarejšem delu (do XIX. stol.) je spravljeno 18 inkunabul, posebna zanimivost je pa najstarejši ohranjeni slovenski dramski tekst, Romualdova pasijonska igra ali pasijon, v katerem je nastopalo 280 oseb. Škofjeljski kapucinski predstojnik računa, da bo knjižnica odprta v mesecu juliju.

MARIBOR — Biopost je ime novega organskega gnojila, ki ga je predstavila tovarna dušika Ruše uporabnikom gnojil iz Slovenije in Hrvaške.

LJUBLJANA — Spomladanska setev naj bi letos pokrila skoraj 195 tisoč hektarov, od teh polovico s koruso, tako za zrnje kot za silažo. Ker želijo s čim intenzivnejšo obdelavo pridelati čimveč, bi rabili 160 tisoč ton mineralnih gnojil, v resnici jih je pa

zaenkrat na razpolago le 77 tisoč. Drugih sredstev za varstvo rastlin, rezervnih delov za kmetijske stroje in uvoženega semena je zadosti.

LJUBLJANA — Akademski pevski zbor Tone Tomšič išče novega dirigenta. Kandidati morajo predstaviti svojo zamisel za 42. letni koncert, ki bo čez eno leto in zamisel umetniškega dela, ki naj bi ga zbor razvijal v naslednjih petih letih. Zadnji zborovodja je bil prof. Jernej Habjanič; novi naj bi nastopil službo meseca septembra.

LJUBLJANA — Lutkovno gledališče bo meseca avgusta gostovalo v Avstraliji. Predstavili se bodo s Kozlovsko sodbo v Višnji gori in „šotek show“ Svetlane Makarovič. Prvo so igrali že vsaj 175. in to po Franciji, Nemčiji, Braziliji, Kitajski, Tuniziji in Belorusiji. V gledališču imajo osemnajst lutkarjev-igralcev.

TRZIC — Slikar Vinko Hlebič pripravlja svojo 40. samostojno razstavo. Zadnja leta se predvsem posveča slikanju rastlin, predvsem lišaje, mahe in plesni, in to na svojevrstni fantastično realistični način.

LJUBLJANA — Tečaj kirurgije kolka in kolena so imeli v Ortopedski kliniki, ki ga je vodil dr. France Vrevec. Zračunali so, da so v preteklih devetnajstih letih v Sloveniji namestili približno devet tisoč umetnih kolkov (v povprečju po dva na dan).

ŠENTVID PRI STIČNI — Na seminarju zborovodij se je zbralo 145 dirigentov, ki so pregledovali program 18. tabora slovenskih pevcev 21. junija. Takrat naj bi se zbralo 8.000 pevcev in ob koncu naj bi zapeli izbor kitic iz 11 narodnih ali ponarodelih pesmi, ki jih je pripravil dirigent Stane Peček iz Mirne.

UMRLI SO OD 6. do 11. maja 1987:

LJUBLJANA — Antonija Pečenko; Franc Škraba; Metka-Branka Klančar roj. Ložar; Rudolf Markič; Franciška Šubic (Krašovčeva mama); Valentin Bucik; Vekoslava Jovanović roj. Kveder; Dušan Dolnar; Ivanka Verbec roj. Kobal, 84; Ana Starman roj. Križaj; Franc Petkovšek; Antonija Jelar roj. Rott; Ivan Lazar; Cveta Gale roj. Brečelj; Janko Šerbel; Cirila Pirc roj. Križaj; Franc Pušnik, 76; Eva Neuberger; Stanislav Zarabec; Olga Jeraj; Franc Brezic; Franciška Pirc, 85; Vinko Gale; Marija Bizjak; Albert Pisek, 82; Stanka Logar roj. Dekleva; Milan Zupan; Elza Vagaja roj. Rapotec, 94; Lojzka Rodošek roj. Čontala.

RAZNI KRAJI — Anton Miklavžina; Skale; Tončka Hafner roj. Kavčič in Milena Rapotec, Lipica pri Ško-

SLOVENCI V ARGENTINI

Osebnosti

Nova diplomanta: Iz kemije je diplomiral na naravoslovni fakulteti buenosaireske univerze Peter Berlot.

Na „Universidad de la Marina Mercante“ je končal študije Franci Gorše in dobil naslov licenciado en administración y economía marítima.

Obema, čestitamo!

OBLETNICA DOMA

Hitro se je nabralo 27 zrelih let našemu Domu. S prijetnim zadovoljstvom se leto za leto spominjamo vseh naših požrtvovalnih graditeljev, ki so nam vsem ustvarili in omogočili košček domovine sredi zelene pampe.

V soboto proti večeru smo se ozirali proti nebu z resnimi obrazy, a nas je nedeljsko jutro razveselilo s soncem. Ob 11 se je proslava začela z dviganjem zastav in petjem narodnih himen. Lepo število gostov in prijateljev je bilo že prisotnih v tem trenutku. Nekoliko nadležen veter nas je prisilil, da smo pohiteli v toplo dvorano-obednico in sedli za lepo pripravljene mize. Prijetna družba in prijateljsko kramljanje so bili vzrok, da so ure potekle neverjetno hitro. Obednica se je nato spremenila v dvorano in popoldanski program je bil pred nami.

Za uvod programa je spregovoril predsednik doma Tine Kovačič, ki

fji Loki; Ivan Slatinšek, Bizovik; Majda Bernard-Lopert, Sora pri Medvodah; Jakob Klun, 92, Ribnica; Tončka Oblak roj. Demark, 64, Idrija; Boštjan Zupan, Smartno pri Litiji; Antonija Miklavžič roj. Rus, Polhov Gradec; Viktor Zohar, Justina Ravnikar roj. Pajk, 83, Franc Požun, Vinko Pušnikin Jožica Jug roj. Krištofič, Celje; Anton Kavčnik, Log pri Brezovici; Marija Končan roj. Obliser, 84, Smartno pod Šmarno goro; Anton Zavodnik, Magdalena Strgar roj. Lavrič, 92, in Katarina Jager roj. Kolarič, Sostro; Slavko Logaj, Hotič; Slavko Jarc, Verd; Ljudmila Feigel, 89, Ajdovščina; Jože Kraševac, Dob; Rozalija Babič, Sp. Slivnica; Franc Žepič, Križe; Stanislava Luner roj. Del Linc, Vel. Ubelsko; Darko Stopar, Postojna; Francka Lenkič, Selce; Maja Gondra, Reka; Franc Bauman, 75, Cerkljica; Pavla Mihelič roj. Streinar, 80, Smednik; Jože Malnar, Semič; Ivan Bezjak, Preska; Franc Špenko (Štorčev) Lahovec; Alojz Kalan, 20, Valburga; Franc Jagodic, Šmarje-Sap; Stanko Zupan, Lesce; Lojze Kovačič, Smolenja vas; Milan Podbevšek, Mengeš; Štefan Golub, Kranj; Marjan Holšek, Trbovlje; Marija Premšak roj. Galjot, Kamnik.

je med drugim dejal: „Proslavljanje obletnice Doma ni samo hladna številka, ki nam pove časovni obstoj našega Doma. Je dokaz močne volje in globoke vere naših ustvarjalcev. Edino plačilo jim je bilo veliko notranje zadoščenje in ponos, ko so dvigali te stene. S tem so ustvarjali to, kar je danes naša Zdomska Slovenija. Naš ponos in del nas samih.

Vi mladi pa, ki ste bili prvi vzrok graditve Doma in ste že kot otroci, po svojih močeh in na različne načine, pomagali pri tem delu. Po rojstvu ste Argentinci; vendar v vaših srcih in in bo vedno kotiček, kjer boste ohranjali s spoštovanjem in ljubeznijo našo slovensko besedo in tradicijo. Ohranjajte slovenski jezik v medsebojnem pogovoru. Kmalu boste vi mladi, tu rojeni, vodili ta Dom in čuvali, da bo v njem zvenela slovenska beseda. To so želeli vaši starši, ko so začeli to delo. Spoštovanje do njih vas zavezuje, da to držite naprej!“

Sledil je prizor petja naših najmlajših pod vodstvom Anice Klemen. Vedno nam pustijo mnogo prijetnega zadovoljstva. Sledila je folklorna točka, ki je bila originalno zamišljena in lepo izvedena. Nastopili so: Gabrijela Blazinšek, Lenči Klemen, Ani Senovršnik, Tone Komar, Jani Skarlovnik in Andrej Selan. S tem je bil zaključen popoldanski program. Za plesalce je pa potem poskrbel kvartet bratov Klemen (Frido in Miha) in Žnidar (Janez in Franci).

Pripis: Predsednik Doma, Tine Kovačič, prosi vse cenjene goste, rojake in prijatelje, ki so nas razveselili s svojim obiskom, da nam oprosto, ker je odpadla glavna točka programa in sicer nastop in petje domovega zbora.

- MAK -

PRAZNIK V SAN MARTINU

V nedeljo, 31. maja, so v San Martinu praznovali 27-letnico ustanovitve in blagoslovitve svojega Slovenskega doma. Sv. mašo za žive in pokojne člane Doma je daroval delegat slovenskih dušnih pastirjev dr. Alojzij Stare, ki je v svojem nagovoru poudaril pomen verske in narodne vzgoje, ki jo Dom posreduje rojaku, zlasti otrokom. Pri sv. maši je pevski zbor lepo izvajal pod vodstvom Roka Finka Zafonšnikovo mašo ter Rimski-Korzakovo Očenaša.

Po sv. maši so se številni rojaki

podali v lepo okrašeno dvorano Slovenskega doma na skupno kosilo. Čelna stran dvorane je bila okrašena z vinjetami in številko 27.

Po kosilu je bila akademija s skrbno podanimi točkami. Ves spored je vodila Vera Breznikar Podražajeva. Uvodno besedo je imel predsednik Doma Marjan Boltežar, ki je pozdravil delegata dr. Alojzija Starca, predsednika Slovenskega narodnega odbora Rudolfa Smersuja, predsednika Zedinjene Slovenije Alojzija Rezlja, glavnega govornika na akademiji dr. Marka Kremžarja, domačega dušnega pastirja dr. Jureta Rodeta ter vse zastopnike slovenskih Domov iz Velikega Buenos Airesa ter slovenskih organizacij in ustanov. Dalje je pozdravil zastopnico žena, predsednico Lige Ženamat Mirjanko Voršičevo ter posebej navzočo slovensko mladino. Tudi se je predsednik spomnil v zadnjem času umrlih članov in članic: Maksa Loha, Mihaele Uršičeve in Martine Lah. — Nato je predsednik poudaril, da je slovenski dom družina, velika družina. Kakor je oče v družini vedno prisoten tudi potem, ko so otroci že odrasli, tako morajo biti tudi vsi Domovi člani od najmlajših do starejših vedno z Domom povezani in mu pomagati. — Toplo se je zahvalil vsem, ki v Domu delajo: odbornikom, kuharicam, strežnicam, zlasti pa učitelstvu z voditeljico Katico Dimnikovo na čelu, ki uči sanmartinsko mladino že nad 30 let.

Sledil je temeljit in globok govor dr. Marka Kremžarja, ki so ga navzoči poslušali z vso pazljivostjo in ga nagradili s krepkim ploskanjem. Ves govor je posebej objavljen v današnji številki lista.

Po končanem govoru so prihiti na oder šolski otroci in podali prizorček „Zdravnik in punčka“. Starejši učenci in učenke pa so krepko deklamirali Kunčičevo „Vnučje“, ki je spev slovenski zemlji in posvetilo dedom in babicam, ki so nositelji slovenskega izročila in svojim vnučkom ohranjajo zaklad slovenske besede.

Nato je sanmartinski pevski zbor pod vodstvom svojega dirigenta Roka Finka odlično odpel troje pesmi in sicer Srebotnjakovo „Pesem“, dalje narodno „Kje so tiste stezice“ v priredbi Roka Finka in za konec „Nazaj v planinski raj“. Navzoči so se z dolgim ploskanjem zahvalili pevcem in dirigentu za lepo petje.

Sledila je ritmična vaja sanmartinske mladine, nato pa „Ples trakov“ po zamisli in vodstvu Marije Keržičeve, ki je vse navzoče močno navdušila.

S tem je bila akademija končana. Ljudje pa so še ostali v pogovoru s prijatelji in znanci. Mladina pa se je zavrtela ob zvokih Ansambla.

Še en pogled na Kavčiča

V petek dne 27. marca 1987 je v Ljubljani nenadoma umrl za srčno kapjo v 68. letu svojega življenja STANE KAVČIČ, bivši predsednik Izvršnega sveta slovenske republike v letih 1967-72.

Mlajši Slovenci so komaj vedeli zanj. Po leninistično-stalinistični „omiki“ po Kavčičevi odstavitvi tudi slovenska sredstva javnega obveščanja njegovega imena niso več omenjala. Ne le politično, temveč za javnost sploh, je Stane Kavčič „umrl“ že leta 1972 kot slovenska žrtev jugopartijske čistke mlajših političnih prvakov v treh poglavitnih republikah — na Hrvaški, v Srbiji in Sloveniji — po odločitvi staropartijskega vodstva na generalski pristavi v Karadjordjevem 1. decembra 1971.

V letih Kavčičevega posredovanja je vlada slovenske republike dobivala vedno več pristojnosti. Ustavne spremembe, sprejete 6. junija 1971, so končno proglasile republike za nosilke izvirne suverenosti. Politična pomembnost Staneta Kavčiča je bila v tem, da se je kot predsednik slovenske vlade novih ustavnih prerogativ tudi dejansko posluževal in temu primerno vodil vladne posle ter pripravljaval dolgoročni program slovenskega narodnega razvoja. Po skoraj petindvajsetih letih centralistične jugopartijske diktature je Stane Kavčič predstavljal prehod k uveljavljanju slovenske politične samostojnosti in slovenskih gospodar-

skih možnosti.

Pomen Staneta Kavčiča v povojni slovenski zgodovini je še večji, ako pomislimo, da je moral delovati v okviru leninističnega enopartijskega sistema. Toda kakor se je brez pomisleka vrgel v uveljavljanje pridobljene ustavne suverenosti slovenske republike, tako je tudi iskal možnosti za politično udejstvovanje ogromne večine Slovencev, ki so bili dejansko razdržavljeni, ker niso bili člani komunistične partije. Ker Kavčič seveda ni mogel ukiniti političnega monopola („vodilne vloge“) komunistične partije, je v njegovem razdobju zaživela zamisel, naj bi se vsaj v Sloveniji papirnata Socialistična zveza iz dotedanje „fronte“ za komunistično partijo postopoma razvila v dejansko drugo politično organizacijo, bolj in bolj neodvisno od komunistične partije.

Dokler je Stane Kavčič bil živ, nisem javno govoril o svojem obisku v Ljubljani avgusta 1968. Ob njegovi smrti pa čutim kot neko svojo posebno dolžnost, da opišem tudi to epizodo iz Kavčičevega razdobja povojne Slovenije. O tem obisku bom govoril v bližnji knjigi svojih zgodovinskih razmišljanj. Tu bom samo omenil, da sem Ljubljano obiskal na povratku s študijskega bivanja v Pragi, kjer je tedaj poskušal prehod iz komunistične diktature Aleksander Dubček.

Pod vtisom velikih spreminjanj na češkoslovaškem sem iz Prage poslal

kratko pismo predsedniku Stanetu Kavčiču, v katerem sem povedal, da bi na povratku v Ameriko rad obiskal Ljubljano in tam govoril z nekaterimi ekonomisti, ker nameravam primerjati reforme na češkoslovaškem z onimi v Sloveniji in Jugoslaviji. Prejel sem pritrdilen odgovor. V Ljubljani so mi pripravili sestanek na Ekonomskem inštitutu in mi na mojo prošnjo ter moj račun rezervirali sobo v Hotelu Lev. To je zadovoljilo moje iskanje varščin, brez katerih ne bi bil šel v Slovenijo. Obisk je bil obojestransko tvegan, ker so vojnodobni Vosovci organizirali zoper moj obisk številne politične pritiske. Kavčiča tedaj ni bilo v Ljubljani. Spremljal je predsednika Tita na nenadnem obisku k Aleksandru Dubčeku, ki naj bi pomagal odvrniti pretečo sovjetsko nevarnost. S Stanetom Kavčičem se tudi pozneje nisem srečal.

Konec julija 1969 se je vsa Slovenija, uradna in neuradna, dvignila v enoglasni „cestni protest“, ko je zvezna vlada v Beogradu v nasprotju z dogovorom s Svetovno banko v Washingtonu uporabila za neke ceste na jugu štirideset milijonov dolarjev, ki so bili namenjeni za prepotrebno slovensko avtomobilsko cesto. Slovenski cestni protest je zaradi arogantne nove diskriminacije proti Sloveniji postal edinstven izraz izredne popularnosti nove slovenske politike pod vodstvom Staneta Kavčiča.

Kavčičevi staropartijski nasprotniki so ob cestnem protestu znova poskušali, da bi Kavčiča očrnil pri Titu in ga vrgli z oblasti. Mojo intervencijo pri Svetovni banki za zanikano slovensko avtocesto so pri tem

uporabili kot izgovor. Začenši z izpadom Edvarda Kardelja na izredni seji partijskega vodstva v Ljubljani 26. avgusta 1969, so se poslej vrstili javni napadi na „Žebota“ kot evfemizem za kampanjo proti Kavčiču. Ti napadi so končno dosegli, da je slovenski Izvršni svet ustavil slovenski cestni protest. A Kavčič je še več kot dve leti ostal predsednik slovenske vlade.

Slabih šest mesecev po izglasovanju končnih ustavnih sprememb, v začetku junija 1971, je po nerodnem razvoju v Zagrebu prišlo do že omenjenih političnih čistk na Hrvaškem decembra 1971 in v začetku 1972. V teku leta 1972 so prišle na vrsto še ostale republike, kjer so bili republiške vlade prevzeli bolj razgledani in s preteklostjo manj obremenjeni mlajši komunisti. Za Savko Dabčević-Kučar v Zagrebu so v letu 1972 odstranili tudi predsednika srbske vlade Marka Nikežića in pa Staneta Kavčiča v Ljubljani. Tako se je represivno končala tudi kratka politična „pomlad“ v Jugoslaviji. Poslej je šlo vse narobe. Nova politična vodstva v republikah se medsebojno niso spoštovala, ne si zaupala, ker so njih nosilci bili izbrani v Beogradu. Tako se je novi ustavni sistem večnarodne Jugoslavije namesto enakopravnega sodelovanja suverenih republik izrodil v avtarkično zapiranje vase, od občin navzgor.

Naj zaključim te obsmrtno misli o Stanetu Kavčiču, prvem in doslej edinem slovenskem državniku v povojni Sloveniji, z naslednjo anekdoto, ki sem jo takrat slišal v Ljubljani. Na nekem sprejemu je Stane

Kavčič v krogu, v katerem so vsi držali v rokah kozarce s to ali ono pijačo, dvignil svoj kozarec, napolnjen s kockami ledu. „To so velika gospodarska podjetja v zahodni Evropi,“ se je Kavčič namuznil. Nato pa je v kozarec ledu nalil slovenskega vina, ki je napolnilo prazni med ledenimi kockami, in pristavil: „To pa je obetavni gospodarski doprinos Slovenije v evropskem merilu.“ Vsi so razumeli.

Ko Slovenci ob ponovni veliki preizkušnji svoje narodne odpornosti sredi globokih gospodarskih težav — ki kričijo o zgrešeni jugoslovanski politiki po onem sestanku v Karadjordjevem decembra 1971 — žalujejo ob grobu Staneta Kavčiča, slovenskega državnika izpred dvajsetih let, ki je bil najprej Slovenec in šele nato komunist ali socialist kakršneoli že vrste, se je vredno zamisliti: Kako drugače bi moglo danes biti v Sloveniji, ko bi ne bilo ugodnega Karadjordjeva in bi Stane Kavčič bil mogel položiti trdnjše politične temelje takrat komaj priporjeni slovenski suverenosti in obnavljajoči se slovenski gospodarski sposobnosti!

Tudi svobodni Slovenci v svetu se moramo v tem smislu pokloniti spominu Staneta Kavčiča. Naj ob tem spominu nanj Slovencev družijo globoko zaupanje, da to, kar je Stane Kavčič leta 1967 začel, nihče več ne more uničiti: Novi slovenski rodovi bodo njegovo delo trmasto nadaljevali — tudi če bi Beograd izsilil uničenje Nove revije, Mladine, Tribune, Katedre in drugih bolj kritičnih glasil.

CIRIL ŽEBOT

MALI OGLASI

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave — privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov. Andrej Marolt, Avellaneda 216, San Miguel. T. E. 664-1656.

ZA DOM

Garden Pools — konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - Andrej Marolt, Martínez de Hoz 110, San Miguel, T. E. 664-1656.

ADVOKATI

dr. Franc Knays — vsakovrstne civilne, delavske in trgovske zadeve v Capitalu in Peia. Bs. As. — Tucumán 1455, 9. nadstr. E - Tel. 45-0320 - poned., torek, četrtek od 16 do 20.

ARHITEKTI

arh. Marija Bayec — Belgrano 123 - 17. nad. "5" - R. Mejía - Tel. 654-2461; poned., sredo, petek od 17 do 19.

arh. Jure Vombergar — Načrti za gradnje stanovanjskih hiš, industrijskih in trgovskih stavb. — Av. Gaona 2776 - 1706 Haedo T. E. 659-1413.

TRGOVINA

Delikatese Franc Vester — Gana 119 - Capital - (1 kvadro severno od postaje Liniers).

Alpe Hogar — Stane Mehle — vse za vaš dom - L. Vernet 4225 - 1826 Rem. de Escalada - T. E. 248-4021.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385, 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - T. E. 612-2127.

Kreditna zadruga SLOGA — Bmė. Mitre 97, 1704 Ramos Mejía - T. E. 658-6574, 654-6438. Od poned. do petka od 14. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bmė. Mitre 97, 1704 Ramos Mejía - T. E. 658-6574, 654-6438. Od ponedeljka do petka od 14. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN — Slovenski dom - Córdoba 129 Tel. 755-1266 - Urađuje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure. (g. Stanko Oberžan).

SIOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS — Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Urađuje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10,30 do 12,30 (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - Monte 1851 - Urađuje ob četrkih od 20. do 22. ure in ob nedeljah od 10,30 do 12,30 (g. Nande Česarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) H. Irigoyen 2756 Tel. 651-1760 - Urađuje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9,30 do 11,30 (gdč. Julka Moder).

Cena največ štirih vrstic A 4.- za enkratno objavo, za ves mesec — 4 številke — A 10.-.

Koncert pevskega zbora „Coro Nacional de Jóvenes“, katerega dirigent je prof. Néstor Zadoff, bo v sredo 17. junija ob 20.30. Izvajali bodo Requiem op. 48 skladatelja Faureja. Kot solist bo pel baritonist Andrej Rezeli. Koncert bo v cerkvi „Niño Jesús de Praga“, na ulici Albarelos 1000, Acassuso.

FRAN MILČINSKI

Prički brez gnezda

Naslednji dan je ravnatelj nenadno ukazal in umetnost je zapustila Logatec ter se pomaknila v Planino. Ta dan ni bilo predstave, le gostilne sta obirala ravnatelj in nadkonjar — „zaradi reklame“ je rekel ravnatelj.

Bistroumni nadkonjar je bil od prejšnjega dne že toliko napredoval, da je poznal glumaški običaj pri plačevanju in ga ni bilo treba opominjati. Ta zanimivi običaj pa je spravil v sklad s koristmi svojega žepa in ko je prišlo do računa, je imel že pripravljen drobiž, da krčmarju ni bila treba menjavati, gospodu ravnatelju pa ne spravljati presežka.

Ravnatelj šporenblek je postrani gledal to početje svojega nadkonjarja. Ko se je v drugi in tretji gostilni ponovilo, je zmalaj z glavo in izjavil: „Ej, ej, škoda zate — imel sem dobre namene... Pa ako nočeš, ako nimaš zupanja v svojega ravnatelja...“

Molče sta korakala proti domu. Blizu voza in šotora je ravnatelj postal in svojo široko šapo položil Stanku na ramo.

„Poslušaj me, mladi mož! Povišati sem te hotel. V neumnega Avgusta sem te hotel povišati, pri moji veri, da sem te hotel!“ Tri prste je dvignil proti nebu in zazibal se mu je junaški glas. „Že jutri bi bil neumni Avgust! — To-

OBVESTILA

SOBOTA, 13. junija:

Redni pouk Slov. srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri. Kulturni večer SKA: dr. Katica Cukjati govori o Slovenskem simpoziju v New Orleansu. Ob 20 v Slov. hiši. Visokošolski tečaj v Slovenski hiši ob 15.30 do 19. ure.

NEDELJA, 14. junija:

Proslava šolskih otrok na čast mladinskemu zavetniku sv. Alojziju ob 16. uri v Slovenski hiši. Občni zbor Rožmanovega doma ob 10 uri v lastnih prostorih.

PETEK, 26. junija:

Seja konzorcija Svobodne Slovenije ob 20. uri.

SOBOTA, 27. junija:

Redni pouk Slov. srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri. V Slovenski hiši ob 16 nadaljevanje filozofskega ciklusa pod vodstvom univ. prof. dr. Milana Komarja.

NEDELJA, 28. junija:

Procesija presv. Rešnjega telesa ob 15.30 v Don Boskovem zavodu v Ramos Mejia.

SOBOTA, 11. julija:

Redni pouk Slov. srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri.

NEDELJA, 12. julija:

Nedelja verskega tiska — tombola Duhovnega življenja v Slovenski hiši.

GALLUS

bo prihodnje leto obhajal 40-letnico svojega dela.

Za jubilej pričenja študirati nov koncertni program ter vabi nove pevke in pevce, da se čimprej pridružijo.

Vaje so ob torkih v Slomškovem domu.

NOV NASLOV

DR. VITAL AŠIČ
odvetnik

Don Bosco 168 - SAN ISIDRO
Tel. 743-5985

Uradne ure
Ponedeljek, sredo, petek
od 17. do 19. ure

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

(Nad z 2. str.)

strem. Argentina je bila ena štirih držav na svetu, kjer ni bil dovoljen ponovni zakon po razporoki. Sedaj je ena gotovo maloštevilnih, ki v tej zadevi skoraj nima omejitve. Je bil to „najkrajši korak“, ki smo ga mogli storiti. Vsekakor smo radi „rekordna dežela“.

Stranke. Dejansko so svoje notranje zadeve uredili peronisti in radikali. Intransigenti še vedno ne vedo kaj storiti; iti v fronto ali nastopiti samostojno. V enaki nejasnosti se nahajajo komunisti in ostale levičarske formacije. Ta teden pa so imeli svojo državno konvencijo krščanski demokrati. Potrjeno je bilo dosedanje državno vodstvo, kateremu na čelu stoji državni poslanec Carlos Auyero. Že to imenovanje nam pokaže, da se bo krščanska demokracija še naprej prisiljevala obnoviteljski struji peronizma, ne le na provinci Buenos Aires, v Córdoba in Río Negro, kot doslej, marveč tudi v prestolnici. Očividno, kljub vsem nasprotnim trditvam, argentinska krščanska demokracija ne more najti svoje lastne osebnosti. Nima politične linije, nima jasnih ciljev, ki bi ji omogočali obstoj kot jasna in močna stranka. V iskanju borih osebnih volilnih uspehov maloštevilnih osebnosti se nenehno povrača h kratkoročnim volilnim pohlepom, opušča pa dolgoročno težko delo, ki pa je edino, ki bi stranki moglo zagotoviti poznejše močno uveljavljenje. Nekdaj je tukajšnja krščanska demokracija sanjala o mogočni bodočnosti. Sic transit...

SDO

SFZ

Pevsko-glasbeni festival

bo v soboto,
15. avgusta

Prijave do 5. julija
po mladinski maši.

Pevci in glasbeniki lepo vabljeni.

DEKLETA IN FANTJE,

ki živite izven Velikega Buenos Airesa, imate priliko do 31. julija za vpisovanje kot dopisni dijaki srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka.

Pogoji

— Dijak mora v zadostni meri obvladati slovenski pogovorni jezik.

— Potrdilo o vpisu v argentinsko srednjo šolo.

Dopisni dijaki bodo dobili smernice in skripta za študij v pisemskem stiku s tečajem ter redno sprejemali naloge in odpošiljali odgovore nanje na sedež tečaja v Slovenski hiši. (Ramón Falcon 4158 — 1407 Cap. Fed.)

12. julija — nedelja verskega tiska

Društvo Slovenska pristava

Nedelja, 14. junija (po maši)

Razgovor o delu in življenju v krajevnih Domovih (vodi dr. Julij Savelli).

Nedelja, 21. junija (po maši)

OBČNI ZBOR

Poročila, predlogi, volitev novega odbora

Nedelja, 28. junija (po maši)

SPOMINSKA PROSLAVA

Udeležba častna dolžnost!

Proslava v spomin padlim junakom

v soboto, 27. junija ob 19.30.

Vabi SLOMŠKOV DOM

PRIDOBIVAJTE NOVE NAROČNIKE!

SUPERMERCADOS "AUSTRAL"

FRANCI UŠTAR

CARNICERIA — COMESTIBLES — ARTICULOS DE LIMPIEZA — LACTEOS Y PANIFICADOS — VERDULERIA

RAMOS MEJIA: 9 de Julio 50

LOMAS DEL MIRADOR: A. L. Palacios 2641

ISIDRO CASANOVA (Barrio San Alberto): Av. Crovara 5610

S KARTO SLOGA 5% POPUSTA.

ČE IMATE A 150.-

NALOŽENIH V NAVADNI HRANILNI VLOGI V MUTUALU SLOGA NA OBIČAJNE OBRESTI, SI ŽE LAHKO NABAVITE KARTO SLOGA

do 30. junija 1987

PO TEM DATUMU BO ZA NABAVO KARTE SLOGA POTREBNA VIŠJA NALOŽBA. POHITITE IN IZRABITE PRILOŽNOST, DA BOSTE TUDI VI DELEŽNI ŠTEVILNIH UGODNOSTI, KI JIH ŽE UŽIVA VEČ KOT 800 ČLANOV MUTUALA SLOGA! INFORMACIJE V GLAVNI PISARNI BME. MITRE 97 — RAMOS MEJIA — TEL. 658-6574/654-6438 IN V NAŠIH PODRUŽNICAH.

V Slogi je moč!

Zahvala

Hvala vsem, ki ste nam bili v tolažbo, ko je Gospod poklical k sebi našega

Janeza

Darko Šušteršič, oče

Jože, brat

Gizela in Bernarda, sestri,
in stara mama

(60) njujoč stanje njegove blagajne, „deset goldinarjev ali dvajset kron!“

Obzirno se je obrnil v stran, da je Stanko lahko dvignil zahtevano vsoto iz svoje zakladnice v obuteli.

Ravnatelj je spravil denar in izjavil: „Pojdiva, da pijeva kolek in pečat, kakor veli postava! Ali ne delaš sramote sebi in meni! Plačaj s papirjem, da ne bodo mislili, da sva berača — berači plačujejo z drobižem!“

Vrnila sta se v gostilno. Ravnatelj je bil silo zgovoren in je pravil veleznimivo zgodbo, kako je glumil pred ruskim carjem in dobil v nagrado pet cekinov in tri medvedje kože. V znamenje kolka in pečata je trkal z novim neumnim Avgustom, mu napival in mu prerokoval slavo in bogastvo. Krčmarju in krčmarici pa je razodel, da je mladi mož edini potomec zadnjega indijanskega kralja Fičifaja, ki je žrl žive golobe neoskubljeni in znal streljati okoli vogala.

Tako prijazen ni bil še nikoli. Naposled je razkazal Stanku, ki se ga je že prijemala pijača, še prelepo igrano „trululu“. Imel je dve majhni kroglici, rdečo in belo, in dva naprstnika, pomešal je kroglici in ju pokril. „Uganil, kje je rdeča?“

Stanko je imel bistre oči. „Tukaj, pod tem naprstnikom.“

Ravnatelj je dvignil naprstnik. „Pasja taca, res je! Ali si človek, ali si čarovnik?... Še enkrat!“ Zopet je pomešal kroglici in hitro nanji poveznil naprstnika.

Stanko mu ni bil ganil oči od prstov. „Tukaj je!“

Pogodil je!

Ravnatelj se mu ni mogel načuditi. „Dečko, ti imaš posebne oči! S takimi očmi boš hitro bogat. Recimo na primer...“ Pomešal je in pokril. „Stavim deset kron — če ugaнеш, tvoje so!“

Kaj ne bi stavil Stanko, saj je videl, pod kateri naprstnik je prišla rdeča krogla! Ravnatelj je položil na mizo deset kron, Stanko je storil takisto, potem se je dotaknil naprstnika: „Tukaj je rdeča!“

„Ej,“ je rekel ravnatelj, „mladi mož, kar vem, da me pripraviš ob desetaki! Toda bodi, tebi ga privoščim rajši kakor lastnemu sinu!“ Dvigal je počasi pokazani naprstnik — Stanku se je smejalo lice, tako siguren je bil, da je pogodil prav — ali glej, izpod naprstnika se je pokazala bela krogla!

Stanko ni mogel verjeti... saj je vendar videl, da je bila rdeča, ko jo je pokrival ravnatelj!

„Rdeča je tu!“ je rekel ravnatelj in dvignil drugi naprstnik. „To pot si se zmotil... enkrat se lahko zmoti vsakdo. Ali ne maram tvoje izgube, vseh dvajset kron, stavi jih še ti dvajset — ugaнеш in vse bo tvoje!“

Pokril je krogli in Stanku se je zdelo, da ju je nalašč prav okorno mešal, nemara res želi, da Stanko dobi stavovo... Natanko je videl: rdeča krogla je pod desnim naprstnikom — pomota je izključena!

Položil je svojih dvajset kron po-

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
REDACCION Y ADMINISTRACION:
RAMON L. FALCON 4158
1407 BUENOS AIRES
ARGENTINA

Teléfono: 69 - 9.503

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

dr. Tine Debeljak, Tone Mizerit,
dr. Katica Cukjati, Gregor Batagelj

Correo Argentino Central (B)	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nacional de la Propiedad Intelectual N° 20.446	

Naročnina Svobodne Slovenije za 1. 1987: Za Argentino A 50; pri pošiljanju po pošti A 56; Združ. države in Kanada pri pošiljanju z letalsko pošto 60 USA dol.; obmejne države Argentine 53 USA dol.; Evropa 65 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 70 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 45 USA dol.

TALLERES GRAFICOS "VILKO" S.R.L., ESTADOS UNIDOS 425, 1101 - BUENOS AIRES - T. E. 362-7245